

محمد اختر چیمه*

نعت گویی عراقی

شیخ فخر الدین ابراهیم بن بزرگمهر بن عبدالغفار جوالقی متخلص و مشتهر به عراقی همدانی شاعر نامدار و نثر نگار کامگار متصوف فارسی ، دلسوزخانه عشق مجلزی و حقیقی و دلباخته محبت نبوی و وارفة نعت مصطفوی بوده است. بنابر تحقیق معتبر به سال ۶۱۰ هجری در قریه کمجان از نواحی همدان به دنیا آمد . «جامع دیوان عراقی » مؤلف مقدمه آن داستانی دلچسب و شیرین به مناسبت ولادت وی نقل کرده است که در عالم رؤیا حضرت سید امیر المؤمنین علی بن ابی طالب عليه‌السلام عراقی را به پدرش اعطا نموده بودند. عراقی پس از مهارت تame در علوم عقلی و نقلی ، در مدرسه همدان مشغول تدریس شد ، اما به زودی تحت تأثیر قلندری قرار گرفته، به خدمت شیخ‌الاسلام بهاءالدین زکریا سهور و دی ملتانی رسید. شیخ زکریا وی را گرم گرفتند و صاحبدل شناخته برای اربعین در خلوت نشاندند، ولی عراقی در خلوت خانه بر عکس طریقت سهور و دیه، به جای تلاوت قرآن و مطالعه احادیث نبوی ، غزلیات عرفانی می‌سرود . شیخ زکریا اطلاع یافته ، روز یازدهم عراقی را از خلوت خانه بیرون آورد و خرقه خلافت پوشانید و به دختر نیک اختر

* قسمت فارسی دانشکده فیصل آباد لاهور پاکستان .

خویش نکاح مسنونه کرد^۱. سپس شیخ عراقی به دلیل مکتوب خود ۱۷ سال^۲ و به روایات کسان دیگر ۲۵ سال در ملتان مقیم ماند. به هر حال از قراین و شواهد ثابت می‌شود که عراقی تا حین حیات، پیرو معنوی شیخ بهاءالدین زکریا در ملتان بوده. شیخ عراقی در موقع رحلت مرشد باطنی خود مرثیه‌ای پرمعنی به صورت ترکیب‌بند سروده که در آن کیفیت حزن و ملال خویشن و پسماند گان دیگر را به نحو احسن ذکر کرده است^۳.

شیخ عراقی بدون شک عارفی بوده شعر دوست و عاشق‌پیشه و جمال پرست. بعداز شیخ‌ز کریا مریدان و معتقدان خانقاہ ملتانی عراقی را بهاد انتقاد دادند. عراقی از طعن و تشنج مردم، دل برداشته ملتان را ترک گفت. از راه عمان به سرزمین حجاز وارد شد. به مکه معظمه رسیده به طوف خانه کعبه شرفیاب گردید. در آن وقت عراقی چند قصیده در جلال و جمال خانه کعبه مشرفه سرود^۴. از آن بعد به مدینه منوره مقدسه رسید که صاحب مقدمه‌می نویسد: «پس روی با حضرت خواجہ کائنات (ص) نهادند و بدان سعادت مستسعد گشتند. گویند که شیخ فخر الدین هرشب آنجا احیا کرد و این پنج قصیده را انشا نمود^۵:

بیت اول

عاشقان چون بر دردل حلقة سودا زند آتش سودای جانان در دل شیدا زند^۶

دوم

شهبازم و چو صید جهان نیست در خورم ناگه بود که از کف ایام بر پرم^۷

سوم

ای رخت مجتمع جمال شده مطلع نور ذو الجلال شده^۸

چهارم

راه باریکست و شب تاریک و مرکب لنگ و پیر

ای سعادت رخ نمای و ای عنایت دست گیر^۹

پنجم

دل تو را دوست‌تر ز جان دارد جان ز بهر تو در میان دارد^{۱۰}

البته قصيدة پنجم در دیوان اشعار زیر عنوان «در مدح صدرالدین» مندرج گردیده است . این صدرالدین ظاهرآ صدرالدین عارف فرزند شیخ زکریا به نظر می رسد و از شیخ صدرالدین محمد بن اسحاق قونیوی - خلیفه و شارح شیخ اکبر محی الدین ابن عربی و استاد علوم و معارف تصوف عراقي - عبارت نیست . مزید بر آن، قصیده ای به مطلع زیر در نعمت حضرت پیغمبر اکرم صلی الله علیه وسلم گفته شده که در دیوان عراقی موجود است :

قبله روی صوفیان بسارگه صفائ او سرمه چشم قدسیان خاک در سرای او^{۱۱}
بهر وايت نگارنده مقدمه دیوان ، شیخ عراقی حافظ قرآن بود^{۱۲} . از مطالعه قصاید نعتیه نیز این امر به پایه ثبوت می رسد که عراقی در موقع نعمت گویی مطالب و مفاهیم قرآنی را در نظر داشته است و اوصاف و صفات مصطفوی را با برخی سور و آیه ها هماهنگ ساخته است مثلاً در قصيدة اول والضحى ، یسین ، طه ، عروة الوثقى ، قاب قوسین ، جنت الماوی ، اوادنی ، ذروة اعلى ، سبحان الذى اسرى به چشم می خورد . بدین طریق شیخ عراقی مقامات و معجزات و مناقب حضرت رسول کریم صلی الله علیه و آله و سلم را با صراحة بیان نموده است .

علاوه بر قصایدی چند که در دیوان اشعار مسطور گردیده ، شیخ عراقی در یگانه مثنوی عشاقدنامه خود هم نعتی را شامل کرده است . در این نعمت هم شاعر نعمت گوی ما آیات قرآنی را با صفات حضرت سید المرسلین صلی الله علیه و آله و سلم منطبق ساخته است و شاعر عارف و عاشق صادق ، آن حضرت صلعم را « اولین خلق و آخرین مرسل » گفته پرده از مسئله تخلیق کاینات برانداخته است . در بیت آخر ، عراقی تعریف و توصیف محبوب خدا صلی الله علیه و سلم را به این طرز کرده است : چاکرش آنساب و بنده سهیل روی او «والضحى» و مو «واللیل»^{۱۳}

کتاب کوتاه « لمعات » که شیخ عراقی آن را به روش رساله « سوانح » شیخ احمد غزالی تألیف نموده و تلخیص تعلیمات « فصوص الحکم » شیخ اکبر ابن عربی طالی اندلسی را به زبان فارسی نگاشته است . اگرچه همه لمعات را می توان نعمت نبوی

به شمار آورد اما در آغاز کتاب پس از حمد و درود، عراقی بدون ذکر عنوان، در شان حضرت محمد مصطفیٰ علیه السلام نعمتی مختصر شامل نموده است^{۱۴} که برخی ابیات آن مأخوذه و مقتبس از قصيدة «شهبازم و چو صید جهان نیست در خورم» به نظر می‌آید مانند:

چو بنگرم در آینه عکس جمال خویش   گردد همه جهان به حقیقت مصورم^{۱۵}
 خورشید آسمان ظهورم ، عجب مدار   ذرات کائنات اگر گشت مظہرم^{۱۶}
 ارواح قدس چیست ؟ نمودار معنیم   اشباح انس چیست ؟ نگهدار پیکرم^{۱۷}
 بحر محیط رشحهای از فیض فایض   نور بسیط لمعهای از نور از هرم^{۱۸}
 فی الجمله مظہر همه اشیاست ذات من   بل اسم اعظم، به حقیقت چو بنگرم^{۱۹}
 مصراع زیرهم ملاحظه‌می توان کرد که در لعلات و قصیده‌ها اندکی تفاوت یکی است:
 « گر پرده صفات خود از هم فرو درم »^{۲۰}

از مطالعه دیوان پیدا می‌شود که شیخ عراقی در ترکیب بندی نعمت گوینی کرده و حقایق و معارف و مناقب حضرت محمد مصطفیٰ احمد مجتبی صلی الله علیہ وسلم را به طرزی بلیغ انشاء نموده است. در اینجا عراقی محسن انسانیت (ص) را بهروش فیلسوفانه و عارفانه «نور» ثابت کرده و «کمال صورت» وی را به «آینه ذات حق تعالیٰ» یاد کرده است. برای تیمن و استرشاد فقط چند بیت نگاشته می‌شود:

... آن نور دل پیغمبر ماست   اکنون به تو حق عیان نماید
 آن بحر محیط بی کرانه   و آن نور بسیط جاودانه
 آن بحر ، که موج اوست دریا   و آن نور ، که ظل اوست اشیا
 نوری که جمال جمله هستی   از تاب جمال اوست پیدا
 سپس گوید:

باشد همه والضحی و طاهما ... و آن نور که حق بدو توان دید
 فی الجمله کمال صورت اوست آینه ذات حق تعالی

در آینه مصطفی چه بیند؟ جز حسن و جمال ذات والا
 کو عاشق روی حق؟ بیا گو بنگردن خوب مصطفی را...^۱
 کلیات عراقی چاپ لاهور «اشعارالعربی» را داراست. از آنها قصیده‌ای
 اگرچه در حمدباری تعالی سروده شده، مگر در او اخیر آن چندیت در نعت حضرت
 رسول صلی الله علیه وآلہ وسلم یافته می‌شود. اینک برای نمونه بیتی از آن نقل
 می‌گردد:

محل الانبیاء و ختم رسالت مسیح للآخر والآوازل^۲
 حاصل کلام این که احوال و مقامات، آثار و تصانیف و عقاید و افکار عرفانی
 شیخ عراقی دلیل بین و ثبوت محکم این امر است که او عارفی بوده سرشار از
 سوز و ساز و عاشقی بوده دلنواز - به حد اعلای دلسوزنگی و وارفتگی رسیده -
 و تمام کلام نعمتی او نیز از جذبات و احساسات عاشقانه آکنده و معمور است.
 شیخ عراقی در قصیده اول از روی قرآن حکیم در مورد مقامات و معجزات مصطفی
 علیه السلام اظهار عقیده کرده است. مثلاً «مصراع عراقی» دو کمان از یک سپرسازند
 انگشتان او «را با آیه قرآنی اقتربت الساعه و انشق القمر می‌توان تطبیق کرد».^۳

همچنین بیت زیر

چون بود در یم دستش منبع آب حیات

سنگ ریزه هم درو گویا شود ار وازنده
 معجزه سخن گفتن پیغمبر اعظم و آخر صلی الله علیه وسلم با حجر را شاهد است.^۴.
 به قول عراقی برخی معجزات موسی و عیسی علیهم السلام به وسیله آن صلمع به ظهور
 رسیده:

شمای از طیب خلقش دردم عیسی نهند
 وز فروع شمع رویش آتش موسی زند^۵

در قصیده دوم مطالب و مفاهیم عرفانی به طرزی شیوا بیان گردیده است.

شیخ عراقی از زبان حقیقت ترجمان فخر موجودات صلی اللہ علیہ وسلم «نورم که از ظهور من اشیا وجود یافت»، «وصاف لایزال ز من آشکار شد» و «حسن رحم به صورت آدم پدید شد» گویانده، سرحقیقت کائنات و مقصد حیات را روشن و واضح گردانیده، و رسول آخرالزمان (ص) را مبداء و منبع کائنات ثابت کرده، و خاتم نبوت و سرور ولایت قرار داده است:

از من کمال یافت نبوت که خاتم

برمن تمام گشت ولایت که سرورم^{۲۶}

عرافقی گفت نجات کشته نوح، سرد شدن نار خلیل و زنده گشتن مردگان از نفس عیسی به طفیل انعامات و کمالات و تصرفات مصطفی (ص) بود.

در قصیده چهارم نیز عراقی بدلایل قرآن، کمالات و تجلیات و انوار نبی افضل صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم را بی نظیر و بی مثال و بی مانند خوانده است؛ و «روی او را دیده چشم دل زری شاهدان» گفته، فکر و ذوق خوبیش را مخفی نگذاشته است. بنا به گفتمار عراقی، وصف حضور رسالت مآب صلعم از نعمت هم بلندتر و بالاتر است. به تسبیح و تقدیس ختم الرسل چهره هر خاص و عام تازگی می یابد و جان هر برنا و پیر زنده می ماند.

در ترکیب بند، همچنان که گفته شد، شیخ عراقی صاحب جمال صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم را به «نور» تعبیر کرده است.

چنان که حضرت پیغمبر اعظم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم سبب تکوین کائنات اند، وجودشان علت آفرینش موجودات است و محبت و عشقشان سنت الهیه. غلامی و تعلق به ایشان وسیله حصول سرافرازی کوئین است و نسبت به ایشان ضمانت سعادت دارین. ایمان و ایقان همراه عشق برایشان کلید برای فهمیدن اسرار کائنات

است. بدون حب مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و عشق او، تصور ایمان باطل است. در قرآن حکیم ارشاد باری تعالیٰ است : النبی اولی بالمؤمنین من انفسهم: برای مؤمنان ذات نبی مکرم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم از جان‌های خودشان نیز عزیزتر است.^{۲۷} نتیجه این که در شان حضرت رسول علیہ السلام هر چه گفته شود، به قول خود عراقی

«یك قطره نيز نیست ز دریای نعمت او»^{۲۸}

و واقعاً این گفتار مبنی بر صداقت است. این حقیقت مسلم است که حضور سرور دو عالم صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم شاهکار و مقصد تخلیق خداوندی هستند. بدین جهت ادراک‌کلی اوصاف و کمالات و معجزات و مقامات و محسن و فضایل رسالت مآب صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم بیرون از حواس بشریت است.

حوالی

- ۱- کلیات شیخ فخرالدین ابراهیم عراقی ، با دیباچه و تصحیح سیدنقیسی ، تهران ، ۱۳۴۸ ش ، مقدمه ، ص ۵۲ ؛ عشاقنامه عراقی مع سوانح عمری ، به تصحیح آربی ، بمبی ، ۱۳۵۷ ق ، ص ۱۱ ؛ فتحات الانس جامی ، به تصحیح و مقدمه مهدی توحیدی پور ، تهران ، ۱۳۴۶ ش ، ص ۶۰۲ ؛ حبیب السیر ، خواند میر ، طبع خیام ، تهران ، ۱۳۴۰ ش ، ج ۳ ، ص ۲۵۵ ؛ سیر العارفین ، تألیف حامد بن فضل اللہ جمالی دھلوی ، ترجمه و مرتبة محمد ابوب قادری ، مرکزی اردو بورد لاهور ، ۱۹۷۶ م ، ص ۱۵۲ ؛ تاریخ فرشته ، ملا محمد قاسم فرشته هندوشاہ ؛ نولکشور لکھنؤ : ج ۲ ، ص ۴۰۵ ؛ میخانه ، ملا عبدالنبي فخر الزمانی ، به اهتمام گلچین معانی ، تهران ، ۱۳۴۰ شمسی ، ص ۳۲ ؛ تذکرة حضرت بهاءالدین ذکریا ملتانی (اردو) ، علماء آکادمی ، اداره اوقاف پنجاب ، لاهور ، ۱۹۸۰ م ، ص ۱۵۱ .
- ۲- منشآت و مکاتیب عراقی ، نسخه عکسی متعلق به نگارنده ، صعن ۴۵ ب - ۴۶ ر.
- ۳- کلیات عراقی ، تهران ، صص ۱۱۴ - ۱۱۸ ؛ نیز رجوع شود به کلیات عراقی ، چاپ لاهور ، صص ۵۴ - ۵۰ .
- ۴- کلیات عراقی ، تهران ، مقدمه ، ص ۵۴ ؛ و ملاحظه شود متن کلیات ، صص ۸۲ ، ۹۱ و ۹۲ ؛ نیز برای قصيدة عربی به مطلع زیر رجوع شود به کلیات عراقی ، چاپ لاهور ، ص ۳۱ :

تعالی من توحد بالكمال   تقدس من تفرد بالجمال

۵- کلیات عراقی ، تهران ، مقدمه ، ص ۵۴ .

- ۶- پیشین ، ص ۵۴؛ متن ص ۷۲.
- ۷- همانجا ، ص ۵۴؛ متن ص ۸۶.
- ۸- همانجا ، ص ۵۴؛ متن ص ۹۵.
- ۹- همانجا ، ص ۵۴؛ متن ص ۸۱.
- ۱۰- همانجا ، ص ۵۴؛ متن ص ۷۱.
- ۱۱- کلیات عراقی ، تهران ، ص ۹۱.
- ۱۲- کلیات عراقی ، تهران ، مقدمه ، ص ۲۸؛ عثاقنامه ، آربری ، سوانح صمری ، ص ۶.
- ۱۳- مثنوی عثاقنامه . آربری ، ص ۳۲؛ کلیات عراقی ، تهران ، عثاقنامه ، ص ۳۳۰.
- ۱۴- کلیات عراقی ، تهران ، امعات ، ص ۳۷۵.
- ۱۵- کلیات عراقی ، تهران ، امعات ، بیت ۲؛ قصیده بیست ، شماره ۴۶.
- ۱۶- پیشین ، بیت ۳؛ قصیده بیست ، شماره ۴۶۱.
- ۱۷- همانجا ، بیت ۴؛ قصیده بیست ، شماره ۴۶۴.
- ۱۸- همانجا ، بیت ۵؛ قصیده بیست ، شماره ۴۶۵.
- ۱۹- همانجا ، بیت ۱۰؛ قصیده بیست ، شماره ۴۵۶.
- ۲۰- همانجا ، بیت ۷؛ قصیده بیست ، شماره ۴۵۱.
- ۲۱- کلیات عراقی ، تهران ، ص ۱۱۰ - ۱۰۹.
- ۲۲- کلیات عراقی ، به فرمایش شیخ الهی بخش محمد جلال الدین تاجر ان کتب کشمیری بازار لاهور ، ص ۳۲.
- ۲۳- قرآن کریم ، سوره القمر ، آیة ۱؛ کلیات عراقی ، تهران ، ص ۷۲ ، بیت ۱۸۴؛ مقایسه شود با نعت حضرت رسول اکرم (ص) در شعر فارسی ، گردآورده سید ضیاء الدین دهشیری ، تهران ، ۱۴۲۸ ش ، ص ۷۹۲ ، ح ۱.
- ۲۴- کلیات عراقی ، تهران ، ص ۷۲ ، بیت ۱۸۳؛ نعت حضرت رسول اکرم (ص)

- در: شعر فارسی ، دهشیری ، ص ۱۰۸ ، ج ۴۴ .
- ۲۵ - کلیات عراقی ، تهران ، ص ۷۷ ، بیت ۱۸۰ .
- ۲۶ - کلیات عراقی ، تهران ، ص ۸۸ ، بیت ۴۶۶ .
- ۲۷ - قرآن گریم ، ۶ / ۳۳ .
- ۲۸ - کلیات عراقی ، تهران ، ص ۸۸ ، بیت ۴۸۱ .